

Şafak Kızılığında Seni Sevmek

– redfer · 07 Temmuz 2024

kokusunu yitirmiş kekik otları gibi kimsesiz
gözleri ay ışığı yolunda
dönmeyenleri bekleyen kadınlar gibi sessiz
o ağıtlar ki, içinde yitik inançlar saklayan bir koca deniz
ve o denizlerden gelen son fotoğraf ki,
işte o gün veda vaktidir bitanem

gün gelir birbirine eğreti dikişlerle tutturulmuşsa eğer
gökyüzü ve denizler
gün gelir kıyamet tarafından hafif bir yel eser
patlarsa ufuktaki çizgiler
baharsız polenler gibi derinlerde kaybolurken
bütün masmavi düşler çıkarsa su yüzüne
gözyaşı olup
bir tepenin yamaçlarından el sallanırsa eğer
işte o saat gitme vaktidir bitanem

şafak kızılığında seni sevmek
seni sevmek tepeden-tırnağa,

katksız ekmek gibi sevmek memleketi
uzak dağlarında koklarken saçlarını,
ayak izlerin kumsalda kum tanesi
yani doğumdan başlayan bir kavga,
susmayacak çığlığıyla, ölüme kadar
sorarsan anlatırlar sana,
bu yolda ölen bütün yoldaşlar bitanem

şafak kızılığında sevmek memleketi
memleketi sevmek, kan- ter içinde soluksuz
sözlerim şimdiden ıslak dudağımda
bir yaprak gibi kuruyor işte
bu dizeleri kollarım sonuna kadar açıkken yazacağım
duyulsun kalbimin orda kaç kez çarptığı
ve şarkımı ölüme göze alarak söyleyeceğim bitanem

düşen damlalar gibi büyüyorken hayaller
dinlenen şarkıların en güzeli olacaktı masallarda kalan sesler
perdenin arkasındaki karanlık ne ay, ne yıldızlar ne de geceydi
çözölemeyecek bir bilmecenin yazılmayan bütün kelimeleriydi
yokuş desenli ayak izleri gibi üzerine sim dökölmüş güzergahlar
tutacak ellerinden ilk adımı attırmak için bitanem

şimdi o kır lokantasının en köşe masasındayım
seninle daha önce bir gün mutlaka gidelim dediđimiz
ve belki de bir gün bir kaçamak olup geldiđimiz
ya da bundan sonra asla gelemeyeceđimiz
ağaçları yapraksız, dalları budanmış
hatta kökünden acımasız kurutulmuş
o kır lokantasındayım kimsesiz
garson yaklaşıyor sessizce ve soruyor ne istediğimi
bekleyelim önce bitanem gelsin diyorum

redfer